

SM75

Bestaat er zoiets als té rijk zijn?

De ondergrens van armoede lijkt me voldoende duidelijk gedefinieerd: dood gaan van ellende. Maar is er ook een bovengrens? Kun je ook té rijk zijn? Daarover gaat bijgaand artikel in De Volkskrant.

(Met dank aan Marleen Vermeulen om dit onder mijn aandacht te brengen).

De oplossing? Ieder rijk individu moet al zijn vermogen boven de 2,2 miljoen Euro afstaan, zodat dat geld naar de armen kan gaan. Een soort *Robin Hood*-principe in de 21e eeuw, maar dan legaal. Het idee is niet nieuw, maar het is een lief sprookje. Er zijn drie redenen waarom dit niet/nooit gaat werken en ze hebben allemaal met vrijheid te maken:

1. *De vrije wil*
2. *De vrijheid van meningsuiting*
3. *De vrije markt*

Zodra we aan één van deze vrijheden tornen komt het volk direct in opstand.

— *De lockdowns gedurende de Coronapandemie hebben we tandenknarsend en onder luid protest onderdaan. Zodra het kon gingen we weer terug naar waar we goed in zijn: overconsumeren.*

— *We vinden dat we altijd alles over iedereen moeten kunnen zeggen en dat doen we dan ook gretig, vooral op de (a)sociale media. Zelfs als de bestaande wetten van smaad, laster en discriminatie worden overschreden, protesteren we er nog tegen.*

— *De neoliberale, kapitalistische, consumentistische, groei-economische vrije markt is samen met exponentiële bevolkingsgroei rechtstreeks verantwoordelijk voor overshoot of overconsumptie.*

Het werkelijke probleem ligt echter bij de macht, kracht, controle en invloed die puissant rijke mensen en instituten op hun omgeving uitoefenen. Met miljarden dollars tot je beschikking is alles te koop (nou ja, alles behalve liefde, geluk en gezondheid). Je koopt gewoon de politici en ambtenaren om die de wetgeving ontwerpen en uitvoeren. Nergens zie je dat zo extreem als tijdens de verkiezingsronde in de Verdeelde Staten van Amerika. Zonder kapitaal geen democratie.

Want wie zegt er nou nee tegen ineens een heleboel miljoenen erbij? Bijna niemand kan weerstand bieden aan 'easy money', vooral als het cash en netjes witgewassen is. Iedereen heeft zijn hebzuchtige grens. Ons ethische en morele kompas blijkt heel flexibel te zijn en dat komt allemaal door de aard van het beestje.

In 'De mens als grens' laat ik professor Pels, een wetenschapper en voorstander van het rationeel discours, een gesprek voeren over de toestand in de wereld met meneer Luis, een 'onderbuikvoeler' die wetenschap 'ook maar een mening vindt'. Zij hebben het ook over de puissant rijken en de macht, kracht, controle en invloed van The Big X, de almachtige multinationals. Ze vragen zich af waarom het collectief van miljardairs met hun duizenden miljarden aan vermogen de armoede niet uit de wereld helpt.

Meneer Luis heeft daarover een korte, maar krachtige mening:

'Kansloos!'

Meer weten?

<https://www.demensalsgrens.nl>

'De mens als grens — Over de onbuigzame barrières van ons bestaan'.

<https://lnkd.in/eYmFYMZP>